

דְרוּשִׁים לְחֲנוּכָה

יְהִי אוֹר׳ וְגוֹ׳, אוֹר זֶה מְרַמֵּז לְאוֹר שֶׁל נֵר חֲנוּכָּהא, ׳נֵר מִצְנָה וְתוֹרָה אוֹר׳ (משלי ו, כג), וְאַף עַל פִּי שֵׁבְּרִיאַת הָעוֹלֶם הָיְתָה

הָגָּה עֻנְיֶן הַחֲנוּכָּה הוּא בְּחִינַת תִּקוּן הַתּוֹהוּ, וּכְמַאֲמֵר הַכָּתוּב (בראשית א, ב–ג) 'וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וְגוֹ' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

א. ראה בבני יששכר (מאמרי כסליו מאמר ב אות כא) שהביא בשם שלושה עדים נאמנים ה"ה הרוקח (רוקח הגדול סימן רכה), המהר"ל מפראג (נר מצוה עניני חנוכה) והרה"ק ר' פנחס מקאריץ (אמרי פנחס שער ד אות ח), שהארת אור חנוכה הוא מבחינת האור הגנוז.

The light of Chanukah habituates us to serve Hashem all the time, including when eating or working.

הַנָּה עַנָיַן הַחַנוּכָּה הוא בַּחִינַת תקון הַתּוֹהוּ,

Chanukah is the rectification of chaos (תוהו). Before this world was created there was a state of chaos, referred to as תהו. This occurred during the stage of "shvirat hakeilim" in which Hashem's light filled primordial existence and caused the "vessels" of this primordial existence to shatter. Elements of that previous world are still extant in this world, thus being the source for the lure of materialism. The rectification of the cosmic crisis of the shevirat hakeilim takes place on Chanukah.

וּכְמַאֲמֵר הַכָּתוּב (בראשית א, ב–ג) 'וְהָאָרֶץ הַיְתָה תֹהוּ וְגוֹ' This is as the *pasuk* (*Bereishit* 1:2) states "The earth was"

The Torah states that at the beginning of Creation the world was still in a state of חַהַּוּ.

וַיּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר׳ וְגוֹ׳, אוֹר זֶה מְרַמֵּז לְאוֹר שָׁל נֵר חֲנוּכָּה,'נֵר מִצְנָה וְתוֹרָה אוֹר׳ (משלי ו, כג),

The Torah records at the beginning of the creation story "And Hashem said 'Let there be light." (Bereishit 1:3) This alludes to the light of the Chanukah candles, which rectify the IDM, as it states (Mishlei 6:23) "A mitzvah is a candle and Torah is the light."

פרשת מקץ ד״ה כדבריכם) עַל פְּסוּק (בראשית כב, ה) 'גַּלְכָה עַד כֹּה', הַיְינוּ עַד בְּחִינַת כב, ה) 'גַּלְכָה עַד כֹּה', הַיְינוּ עַד בְּחִינַת 'כֹּה' שֶׁל חֲנוּכָּה', וְזֶה שֶׁאָמְרוּ זַ״ל (ב״ר יב, ט) אַל תִּקְרֵי בְּהִבָּרְאָם אֶלְא בְּאַרְרָהָם^ד, פֵּירוּש הַכָּתוּב 'אֵלֶה תוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה ּ, מִכָּל מָקוֹם יָדוּעַ שֶׁשְׁלֵימוּת הַבְּרִיאָה הַיְּתָה אַחַר כָּךְ מְעַט מְעַט לְכָל עֵת וְעֵת כַּיָדוּעַ, וּשְׁלֵימוּת תִּיקוּן הַתּוֹהוּ הַיְּתָה בְּחֲנוּכָּה. וְהַתְחָלֵת הַנֵּס הָיְתָה בְּאַבְרָהָם, כְּמַאֲמֵר הַבְּּגִּיד וֹללה"ה (מאור עינים

- ב. ובריאת העולם לכאורה היא כבר תיקון התוהו.
- ג. במאור עינים שם: כן רמז אברהם אבינו ע"ה 'שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כ"ה',
 הוא כ"ה בכסליו, 'ונשתחוה', כי תקנו י"ג השתחויות נגד י"ג פרצות כו', שרצו לבטל את התורה
 הנדרשת בי"ג מידות הם הי"ג פרצות, וזהו 'עד כ"ה' הוא כ"ה בכסליו.
- **ד.** וע"ע זוה"ק ח"א פו, ב: דכד ברא קב"ה עלמא לא הוה קאים, והוה מתמוטט להכא ולהכא, א"ל קב"ה לעלמא מה לך דאת מתמוטט, א"ל רבונו של עולם לא יכילנא למיקם דלית בי יסודא על מה

The gradual process of rectification of the world

וְאַף עַל פִּי שֶׁבְּרִיאַת הָעוֹלֶם הָיְתָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִכָּל מָקוֹם יָדוּעַ שֶׁשְׁלֵימוּת הַבְּרִיאָה הָיְתָה אַחַר כָּךְ מְעַט מְעַט לְכָל עֵת וְעֵת כַּיָּדוּעַ, וּשְׁלֵימוּת תִּיקוּן הַתּוֹהוּ הַיִּתָה בְּחֵנוּכָה.

Although the world was created on Rosh Hashanah, many generations before the miracles of Chanukah took place, the world was perfected gradually with time, as is known, and the rectification of was completed on Chanukah.

Avraham started the process of rectifying תהו.

וָהַתְחַלַת הַנֵּס הַיִּתַה בְּאַבְרַהַם,

The miracle of Chanukah and the first stages of the rectification of תהו began with Avraham.

פִּמַאֲמֵר הַמַּגִּיד זללה"ה (מאור עינים פרשת

מקץ ד"ה כדבריכם) עַל פָּסוּק (בראשית כב, ה) 'נַלְכָה עַד כַּה', הַיִּינוּ עַד בַּחִינַת 'כֹּה' שׁל חֲנוּכַּה.

As the Maggid of Mezeritch (*Meor Einayim*, *Miketz*, ד"ה כדבריכם 'ד"ם) taught, that Avraham said (*Bereishit* 22:5), נלכה עד כה ("we will walk until here"). This (the word "כה," whose gematriya is 25) refers to מ"ה, the 25th of Kislev - the first day of Chanukah. This indicates that Avraham's service of Hashem paved the way for the miracles that would take place on the 25th of Kislev.

Avraham is accredited for sustaining the world.

וְזֶה שָׁאָמְרוּ זַ"ל (ב"ר יב, ט) אַל תִּקְרֵי בְּהַבְּרְאָם אַלָא בִּאבַרַהִם,

Chazal (Bereishit Rabba 12:9) teach "Don't read it בהבראם, read it באברהם, 'with Avraham.'" קְיֵּים מִצְנַת בְּרִית מִילָה שֶׁהוּא קִיּוּם הָעוֹלְם', כְּמַאֲמֵר הַכָּתוּב (ירמי לג, כה) אָם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם נָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם נָאָרֶץ לֹא שׂמתּי׳י. וְהָאֶרֶץ׳הּ רָאשׁי מִּיבוֹת תֹחוּ, וְנְתְקַן עַל יְדֵי ׳בְּהַבְּרָאָם׳י, הַיְינוּ **בְּאַבְרָהָם** גִּימַטְרָיָּא נֵר, מְרַמֵּז לְמַה שָׁאָמַרְנוּ שֶׁבְּחִינַת תֹהוּ נִתְקַן עַל יְדֵי אַבְרָהָם בְּנֵר חֲנוּכָּה כַּנַ״ל, שָׁהוּא

דאתקיים, א"ל הא אנא זמין למיקם בך חד צדיק דאיהו אברהם די ירחים לי, מיד קאים עלמא בקיומיה, הה"ד (בראשית ב, ד) 'אלה תולדות השמים והארץ בהבראם', אל תקרי בהבראם, אלא באברהם מתקיים עלמא.

- **ה.** לשון הכתוב: 'אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים'.
- ו. עיין לקוטי תורה (להאריז"ל) פרשת בראשית עה"פ: 'אלה תולדות השמים והארץ', ר"ל כי תהו הנרמז בר"ת תולדות השמים והארץ, והתיקון שלהם הוא 'בהבראם' ר"ל בה' פרצופים סוד התיקון.
- ז. ר"ל שקיום העולם בזכות אברהם שקיים מצות מילה, ולאחר המילה התחיל תיקון התוהו, וכדלהלן [כמש"כ רבינו לעיל שבריאת העולם היתה בראש השנה, ושלימות הבריאה היתה אחר כך מעט מעט].
- **ח.** ובמסכת נדרים לא, ב: גדולה מילה שאלמלא היא לא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, שנאמר 'כה אמר ה' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי'.

פֵּירוּשׁ הַכָּתוּב 'אֵלֶה תוֹלְדוֹת הַשְּׁמֵיִם וְהָאֶרֶץ' רְאשִׁי הִּיבוֹת תֹהוּ, וְנִתָּקֵן עַל יָדִי 'בְּהִבָּרְאָם', היינוּ באברהם גימטריא נר,

The explanation is:

The Torah (Bereishit 2:4) says אלו בהבראם - "This is the story of the creation of heaven and earth when it was created (בהבראם)." The first letters of תהו spell תולדות השמים והארץ spell תולדות השמים והארץ spell תהו the world was and couldn't exist under those circumstances. The תהו was amended בהבראם, which spells בהברהם, because Avraham rectified the תהו and brought stability to the world. באברהם is the gematriya of באברהם is the gematriya of באברהם the or chanukah when תהו was completely rectified.

מְרַמֵּז לְמֵה שָׁאָמַרְנוּ שֶׁבְּחִינֵת תֹהוּ נִתְקַן עֵל יְדֵי אַבְרַהֵם בָּנֵר חֵנוּכָּה כַּנַ"ל,

This alludes to that which we said that ההו was rectified by Avraham through the Chanukah candles.

שָׁהוּא קַיִּים מִצְוַת בְּרִית מִילָה שֶׁהוּא קִּיּוּם הָעוֹלֶם, כְּמַאֲמֵר הַכָּתוּב (ירמי' לג, כה) 'אָם לא בְרִיתִי יוֹמֶם וָלָיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׂמְתִּי'.

Avraham brought stability to the world because he kept the mitzvah of brit milah, which sustains the world. As the pasuk (Yirmiyahu 33:25) states "So said Hashem: If not for My covenant with the day and the night, the statutes of heaven and earth I did not place."

פִּי עִיקֶּר הַתִּקּוּן שֶׁל תֹהוּ הוּא לְהַאֲלוֹת הַמָּדוֹת הַגַּשְׁמִיִּים מִבְּחִינַת קְלִיפּוֹת מִבְּחִינַת הַתֹּהוּ, וּלְהַאֲלוֹתָם לִמְקוֹרָם וְשָׁרְשָׁם לִקְדוּשָׁה, הַיִּינוּ שֶׁכֶּל עֲשִׁיּוֹתִיו שֶׁל אָדָם בְּמִילֵי דְּעַלְמָא בַּחוּץ, יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתָמִיד יִהְיֶה יִרְאַת ה׳ לְנָגֶד פָּנְיו, וְתָמִיד יְכַנִּוֹן לַצְבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְיֶה יַצְלֶה כָּל עֲשִׂיּוֹתִיו וּמְדּוֹתָיו הַגַּשְׁמִיִים מִבְּחִינַת תֹהוּ

וְיָה שֶׁאָמֵר הַכָּתוּב (בראשית יח, א) ׳וַיֵּרָא אַ אַלִיו ה׳ בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא ישׁב פֶּתַח הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׳, פֵּירוּשׁ לְאַחַר הַמִּילָה הָתְּחִיל הַתִּחִיל הַתִּחִיל הַתִּחִיל שָל תֹהוּ עַל יְרֵי פֶּתַח הָאֹהֶל, הַמְּרַמֵּז לְבְחִינַת נֵר חֲנוּכָּה שֶׁמִּצְוָתָה עַל פָּתַח הַבַּיִת. וְנֵם שֶׁהָיָה בֵּיתוֹ פָּתוּחַ עַל פָּתַח הַבַּיִת. וְנֵם שֶׁהָיָה בִּיתוֹ פָּתוּחַ לַרְנִוּחָה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים, וְהָיָה מְנַיֵּיר גֵּרִים, כִּי כָּל זֹאת הוּא תִּקוּן הַתֹהוּ, רָצָה לוֹמַר לֹמַר כִּי

וְזָה שָׁאָמַר הַכָּתוּב (בראשית יח, א) 'וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאַלֹנֵי מַמְרַא וְהוּא ישֵׁב פָּתַח הָאֹהֶל כְּחֹם היוֹם',

This is indicated by that which the pasuk states (Bereishit 18:1) "Hashem appeared to him in the plains of Mamre and he was sitting in the doorway of the tent in the heat of the day."

פֵּירוּשׁ לְאַחַר הַמִּילָה הִתְחִיל הַתִּיקוּן שָׁל תֹהוּ עַל יְדֵי פֶּתַח הָאֹהֶל, הַמְּרַמֵּז לְבְחִינַת נֵר חֲנוּכָּה שָׁמִצְוָתָה עַל פֶּתַח הַבַּיִת.

This means that after the *milah*, the rectification of תהו commenced by way of פתח האהל ("the entrance to the tent"), alluding to the Chanukah candles, which are placed in front of the doorway to the home.

Avraham's hospitality and the converts he attracted were all part of his avodah to fix the תתהו.

ְוְגֵם שֶׁהָיֶה בֵּיתוֹ פָּתוּחַ לִרְוַוֹחָה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים, וְהָיֵה מִגַיֵּיר גֵּרִים, כִּי כָּל זֹאת הוּא תִּקוּן הַתֹהוּ,

Avraham's home was wide open to welcome guests and he also influenced people to convert. All of this was a rectification of the תהו.

רָצָה לוֹמֵר כִּי עִיקֶּר הַתִּקוּן שֶׁל תֹהוּ הוּא לְהַצֵּלוֹת הַמִּדוֹת הַגֵּשְׁמִיִּים מִבְּחִינַת קְלִיפּוֹת מִבְּחִינַת הַתֹהוּ, וּלְהַצֵּלוֹתָם לִמְקוֹרֶם וְשֶׁרְשֶׁם לִקִדוּשָׁה,

For the correction of in is accomplished through elevating the *middot* (spiritual emotions and character traits) from the *kelipot*, to raise them to their holy source.

הַיְינוּ שֶׁכֶּל עֲשִׂיּוֹתָיוּ שֶׁל אָדֶם בְּמִילֵּי דְּעָלְמָא בַּחוּץ, יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמֵים, וְתָמִיד יִהְיֶה יִרְאַת ה׳ לָנָגֵד פָּנָיוּ, וְתָמִיד יִכַנֵּוּן לַעֲבוֹדתוֹ יִתִבָּרַךְ,

This means that all of a person's physical actions that are necessary for worldly matters should be performed *l'shem shamayim* (for Hashem's sake). Fear of Heaven should constantly be "across from his face" (on his consciousness) and he should always intend that all he does should be for Hashem's service.

וּבָזֶה יַעֲלֶה כָּל עֲשִׂיוֹתָיו וּמִדּוֹתָיו הַגַּשְׁמִיִּים מִבְּחִינַת תֹהוּ לְשַׁרְשָׁם לְבִחִינַת קִדוּשָׁה.

In this manner, he elevates all his

תִּיקוּזְ הַתֹּהוּ, כַּאֲשֶׁר מַעֲלֶה אוֹתָהּ לִּקְרוּשָׁה. וּרְכֶל זֶה עָסַק אַרְנָהָם אָבִינוּ ע״ה, וְהָיָה בִּיתוֹ פָּתוּחַ לִּוְנָחָה, רָצָה לוֹמַר לְהָאִיר לְכָל הַבְּחִינוֹת שֶׁל תֹהוּ כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָם. וְלָבָן אָמְרוּ חֲזַ״ל (שבת כא:) מִצְוַת גַר חֲנוּכָּה מַנִּיחָהּ עַל פָּתַח בִּיתוֹ מַבַּחוּץ, וּבְשָׁעַת לְשָׁרְשָׁם לִבְחִינַת קְדוּשָׁה. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַכְנָסַת אוֹרְחִים, שֶׁמַּכְנִיס כָּל הַבְּחִינוֹת שֶׁהָיוּ בְּתֹהוּ לִבְחִינַת קְדוּשָׁה, בְּחִינַת תִּקּוּן, כְּדְאִיתָא^ס. וְזֶהוּ גַּם כֵּן מַמָּשׁ הַבְּחִינָת לְגַיֵּיר גַּרִים, לְהַכְנִיס אוֹתָם לִבְחִינַת קְדוּשָׁה, וִנְקַרָא גַּם כֵּן הַכְנַסַת אוֹרְחִים, וְזֵהוּ בְּעַצְמַהּ

ט. ראה עוד במאור עינים פרשת לך לך ד"ה אך להבין: שעל כן היה אברהם מכניס אורחים ומאכילן ומשקה אותן ואחר כך אמר להם לא משלי אתם אוכלים וכו', כי על ידי שהן היו שקועים בתאוות עולם הזה כגון אכילה ושתיה עם המדות שלהם, היה אברהם מקרב את עצמו להם במדריגתן שהוא אכילה ושתיה, ועל ידי זה הכניסן תחת כנפי השכינה, שזהו כוונת לשון הכנסת אורחים, שעל כן היא גדולה מקבלת פני השכינה, כי על ידי זה הוא מקשר דברים נפולין לשרשן שאין תענוג גדול מזה שיש להשם יתברך כאמור למעלה, ועל כן אחר האכילה אמר לא משלי אכלתם והבן.

actions and character traits from to their holy source.

וְזָהוּ בְּחִינַת הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים, שַׁמַּכְנִיס כָּל הַבְּחִינַוֹת שָׁהִיוּ בְּתֹהוּ לְבְחִינַת קְדוּשָׁה, בְּחִינַת תקוּו, כדאיתא.

This is alluded to in the mitzvah of hachnasat orchim (taking in guests) because the essence of rectifying is to take in all matters that were in מתהו and bring them to their perfected state of holiness (as is found in the holy books).

וְזָהוּ גַּם כֵּן מַמָּשׁ הַבְּחִינָה לְגַיֵּיר גַּרִים, לְהַכְנִיס אוֹתָם לְבְחִינַת קְדוּשָׁה, וְנִקְרָא גַּם כֵּן הַכְנָסַת אוֹרחים,

This is also literally the same concept of converting someone, to bring them into holiness, and is also called *hachnasat orchim*.

וְזֶהוּ בְּעַצְמָה תִּיקוּן הַתֹהוּ, כַּאֲשֶׁר מַעֲלֶה אוֹתָהּ לִקְדוּשָׁה. These matters rectify תהו, as they raise the mundane to holiness.

וּבְכֶל זֶה עָסַק אַבְרָהָם אָבִינוּ ע״ה, וְהָיָה בִּיתוֹ פֶּתוּחַ לְרְוָחָה, רָצָה לוֹמֵר לְהָאִיר לְכָל הַבְּחִינוֹת שׁל תֹהוּ כִדִי לִהעלוֹתם.

Avraham Avinu engaged in all of the above. His house was wide open to illuminate and to elevate wherever there was חהו.

The ultimate level of avodat Hashem is to do everything solely for Hashem, even in the marketplace. At the very least, one should be cautious to serve Hashem with the way he eats.

וְלֶכֶן אָמְרוּ חֲזַ״ל (שבת כא:) מִצְוַת נֵּר חֲנוּכָּה מַנִּיחָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ מִבַּחוּץ, וּבִשְׁעַת הַסַּכָּנָה מַנִּיחָה עַל שָׁלְחַנוֹ וְדֵיוֹ,

Therefore, Chazal (Shabbat 21b) say, "The mitzvah of lighting the Chanukah candles is to place it (the chanukiyah) outside the doorpost

הַפַּכָּנָה, הַיְינוּ שֶׁמִּתְיִירֵא לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוּ לְבְחִינַת חִיצוֹנִיּוֹת, לְּדְבָרִים גַּשְׁמִיִּים כְּדֵי לְבְתִים הַּעְמִיִּם כְּדֵי לְהַצְּלוֹתָם, כִּי שֻׁמָּא אֵין יְכוֹלֶת בְּיָדוֹ כָּל לְהַצְּלוֹתָם, כִּי שֻׁמָּא אֵין יְכוֹלֶת בְּיָדוֹ כָּל כָּךְ לְהַתְּגַּבֵּר עַל הַיֵּצֶר הָרָע, אֲזַי מַנִּיחָה עַל שֻׁלְחָנוֹ וְדַיּוֹ, רָצֶה לוֹמֵר יִזְּהֵר מְאֹד עַל כָּל שָׁלְחָנוֹ וְדִיּוֹ, הַיְינוּ בְּעִנְיֵנִי אֲכִילָה נִּלְהִנְיִנִי שֻׁלְחָנוֹ, הַיְינוּ בְּעִנְיֵנִי אֲכִילָה וֹשְׁתִּיָה שֶׁתְּהָיֶה בִּבְחִינַת וְדֵיּוֹ, הַיְינוּ בְּעִבְּרֵנִ כְּחִינַת הְיַהִיתְּ בְּלְבִד כְּדֵי הְהַיִּה בִּי סִיפּוּקוֹ בִּלְבִד כְּדֵי הְהַיִּתְּ

הַפַּכָּנָה מַנִּיחָה עַל שֻׁלְחָנוֹ וְדַיּוֹ, פֵּירוּשׁ עִיקֵר הַמִּצְנָה לְהַנִּיחָה עַל פֶּתַח מִבּחוּץ, כְּדֵי לְהָאִיר לְכָל בְּחִינוֹת הַחִיצוֹנִים, רָצָה לוֹמֵר מִי שֶׁיְכוֹלֶת בְּיָדוֹ לַעֲסוֹק בְּעִנְיִם גַּשְׁמִיִּים בַּשׁוּק בְּכַנְּונָה טוֹכָה כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָם לְקְדוּשָׁה בַּנַּ"ל, זֶהוּ בְּוַדֵּאי מַה טוֹב וּמַה לָעִים, וְזֶהוּ עִיקֵר מִצְוַת נֵר חְנוּכָּה לְהִיוֹת מִבּחוּץ, בְּבָחִינַת חוּץ כַּנַּ"ל'. אַבַל בִּשְׁעַת

י. שזהו עיקר תיקון התוהו.

of one's home. During a time that is dangerous to light the candles outside, he can place it on his table and that is sufficient."

פֵּירוּשׁ עִיקֶּר הַמִּצְוָה לְהַנִּיחָהּ עֵל פֶּתַח מִבַּחוּץ, כָּדֵי לְהַאִיר לְכַל בָּחִינוֹת הַחִיצוֹנִים,

This means that the primary mitzvah is to place it (the chanukiyah) outside the entrance in order to illuminate the outside.

רְצָה לוֹמֵר מִי שָׁיְכוֹלֶת בְּיָדוֹ לַעֲסוֹק בְּעְנְיָנִים גַּשְׁמִיִּים בַּשׁוּק בְּכָוָוֹנָה טוֹבָה כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָם לקדוּשׁה כַּנִּ"ל, זָהוּ בִּוַדָּאי מָה טוֹב וּמִה נַעִים,

The intention is that if one is able to involve himself in physical matters in the marketplace with good intentions in order to elevate the mundane to holiness, as we mentioned, it is definitely very good and well.

וְזֶהוּ עִיקֶר מִצְוַת נֵר חֲנוּכָה לִהְיוֹת מִבַּחוּץ, בִּבְחִינַת חוּץ כַּנַ״ל.

This is the primary reason why the mitzvah of the Chanukah candles should be performed outside,

which represents the importance of illuminating the outside and bringing holiness to it, as we explained.

אֲבָל בִּשְׁעַת הַסַּכָּנָה, הַיְינוּ שֻׁמִּתְיָירֵא לְהַכְּנִיס אֶת עֵצְמוֹ לִבְחִינֵת חִיצוֹנִיּוּת, לִדְבָרִים גַּשְׁמִיִּים כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָם, כִּי שָׁמָא אֵיּן יְכוֹלֶת בְּיָדוֹ כָּל כָּךְ לְהִתְגַבֵּר עַל הַיָּצֶר הָרָע, אֲזַי מַנִּיחָה עַל שֻׁלְחָנוֹ וְדַיּוֹ,

However, "when it is a time that is dangerous," meaning he is afraid to be engaged in external, physical matters in order to elevate them because perhaps he will not have the strength to completely overcome the *yetzer hara*, then he should "place it on the table and that is sufficient."

ָרָצָה לוֹמַר יִזְהַר מְאֹד עַל כָּל פָּנִים בְּעַנְיָנֵי שֶׁלְחָנוֹ, הַיִּינוּ בְּעַנְיָנֵי אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה שֶׁתִּהְיֶה בִּבְחִינַת וְדֵיוֹ, הַיִּינוּ בִּחִינַת הָסְתַּפְּקוּת,

This means that, at the very least, one should be very careful with the "matters of his table," that his eating and drinking should be "enough," which means with restraint (הסתפקות).

הָרוּחַ, וְאַחַר כָּךְ אוּלֵי יְרַחֵם ה׳ וְיִזְכֶּה לְבְחִינַת עֲנָנְה וְשִׁפְּלוּת'ג, וּלְמִצְוַת נֵר חְנוּכָּה מִבַּחוּץ כַּנַ״ל, שֶׁתָּאִיר בּוֹ אוֹר ה׳. וְלָּזֶה רָמְזוּ רַבּוֹתִינוּ זַ״ל בְּאָמְרָם (שם) מִצְנָתָה מִשְּׁתִּשׁקַע הַחַמָּה׳״, הַיִּנוּ לַעֲבוֹד הַבּוֹרֵא בָּרוּךְ הוּא בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהוּא, וְלֹא לְמַלְּאוֹת הַאֲנָתוֹ, חוֹם הַאֲנַת הָאֲכִילָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ'^א, וְכֵן יַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּכֶל הַמִּדוֹת, בִּתְחִלָּה לְקָרֵר כָּל חוֹם הַטִּבְעִי שַׁיֵּשׁ בּוֹ לְתַאֲוֹת הַגַּשִׁמִיִּים וּלְכָבוֹד וּלְגַסוּת

- יא. שהוא גם כן ענין תיקון התוהו, אף שאינו שלימות התיקון.
- יב. וכמש"כ רבינו להלן, שעיקר הבחינה להשיג מצות נר חנוכה מבחוץ הוא ע"י בחינת ענוה, כאברהם אבינו שאמר ואנכי עפר ואפר.
- יג. בגמ' שם: מצותה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק כו', ועד כמה, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עד דכליא ריגלא דתרמודאי.

שֶׁיִהְיֶה דֵּי סִיפּוּקוֹ בִּלְבַד כְּדֵי לַעֲבוֹד הַבּוֹרֵא בָּרוּךְ הוּא בְּכֹחַ הָאֶכִילָה הַהוּא, וְלֹא לְמַלְאוֹת תַּאֲנָתוֹ, חוֹם תַאַנת הָאֵכִילָה שַׁיֵּשׁ לוֹ.

This means that one should only eat the amount he needs to serve Hashem and his intention shouldn't be to satisfy his passion for food.

וכן ירגיל את עצמו בכל המדות,

This is how one should accustom himself to be with all of his character traits.

בְּתְחִלֶּה לְקֶרֵר כָּל חוֹם הַטִּבְעִי שָׁיֵּשׁ בּוֹ לְתַאֲוֹת הַגֵּשְׁמִיִּים וּלְכָבוֹד וּלְגַסוּת הָרוּחַ,

When beginning to apply the intentions of engaging in physical activities purely for Hashem rather than personal pleasure, one should first cool the natural heat that he has for corporeal pleasures, honor, and egotism.

וְאַחַר כָּךְ אוּלֵי יְרַחֵם ה' וְיִזְכֶּה לְבְחִינַת עֲנֶוָה וְשִׁפְלוּת, וּלְמִצְוַת נֵר חַנוּכָּה מַבַּחוּץ כַּנַ"ל, 'שֶׁתָּאִיר בּוֹ אוֹר ה'.

Perhaps afterwards Hashem will have compassion and he will merit humility and, subsequently, he can light the Chanukah candles outside so that Hashem's light will shine upon it (his Chanukah candles). This represents how Hashem's light will illuminate his physical actions when they are done for the sake of heaven.

The Gemara says, "One should light [Chanukah candles] from when the sun sets until there aren't any feet in the marketplace" (when people are no longer found in the marketplace). The Gemara explains that the expression "feet" refers to the nation of the Tarmodeans (תרמודאי). These laws allude to our discussion.

וְלָזֶה רָמְזוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל בְּאָמְרָם (שם) 'מִצְוָתָהּ מִשְּׁתִשָּׁקַע הַחַמָּה',

Chazal hint to these ideas when they said, "the mitzvah [of lighting

חנוכה

זַרוֹת אֲשֵׁר לֹא לַה׳ הָמָה, שַׁנְּקְרָאִים רֶגֵל נגד עבדות ה׳ שנקראו ראש^{יד}. ומאי רגל, ׳רגל דתרמודאי׳, היינו תרמודאי לשון שינה ותרדימה, כי הַמַּעשה בּלִי פוונה לה' נקרא תרמורא, בחינת תרדמה, בְּחִינַת שֵׁינַה. אַמְנָם עִיקַר הַבְּחִינָה לְהַשִּׂיג הַתְחַלַת מִצְוַתָהּ לְהַשָּׁקִיעַ הַחַפַּה, הַיִינוּ שָׁאוֹר ה׳ יַאִיר וְיִשְׁקַע בְּלְבּוֹ כַּנַ״ל, ׳עַד שַׁתִּכְלֵה רָגֵל מָן הַשּׁוּק׳, רַצַה לוֹמֵר עַד שיזכה שיהיה כלה כגל, היינו בחינת כגל, בחינות גשמיים, יכלו מן השוק, שאפלו בשעת הליכתו בשוק לא יהיה לו תאוות

יד. ומזה יבוא לנר חנוכה מבחוץ, להעלות הדברים הגשמיים.

the Chanukah candles] begins when the sun sets."

> היינו התחלת מצותה להשקיע החמה, היינו ֶּשָׁאוֹר ה' יָאִיר וְיִשְׁקַע בִּלְבּוֹ כַּנַ״ל,

This means that the first step is for the sun to set, which means that Hashem's light should shine and be embedded in his heart. The word שקע can mean "sunset" and it can also refer to something that is embedded or entrenched.

> 'עד שתכלה רגל מן השוק', רצה לומר עד שׁיַזַכָּה שִׁיָּהַיָה כַּלָה רְגַל, הַיִינוּ בַּחִינַת רְגַל, בְּחִינוֹת גַשְׁמִיִּים, יָכָלוּ מן הַשׁוּק, שֵׁאַפַלוּ בַּשְׁעַת הליכתו בשוק לא יהיה לו תאוות זרות אשר לא לַה' הַמָּה, שׁנִּקְרָאִים רָגֶל נָגֶד עַבִדוּת ה' שנקראו ראש.

"Until there aren't any feet in the marketplace" means until one merits to "obliterate" the notion of the foot, which represents the quest for materialism, "from the marketplace." This means that even during the time when he "walks through the marketplace," (he is involved in physical activities) he should not have foreign desires that are not for Hashem and are, rather. for his own physical gratification.

Such physical indulgence, which is for personal gratification and not for the sake of heaven, is called 'feet' and is in contrast to the service of Hashem, which is called "the head."

> ומאי רגל, 'רגל דתרמודאי', היינו תרמודאי לשון שינה ותרדימה, כי המעשה בלי כוונה לה' נקרא תַרמוֹדַא, בַּחִינַת תַּרְדֵּמַה, בַּחִינַת שֵׁינַה.

What is the definition of feet? Chazal explain that "feet" refers to דגל דתרמודאי (Tarmodean feet). This hints to sleep (from the word תרדמה), for when one does an action without intention to be for the sake of heaven it is called תרמודא and תרדמה, which represent sleeping. Therefore, the Gemara's words allude to the message that lighting the Chanukah candles will bring Hashem's light into one's heart. Afterward, even when he goes to work "in the marketplace," where there are great temptations, his interest and focus will only be to further his service of Hashem.

One must achieve genuine humility in order to receive the full influence of the Chanukah candles.

אַמְנַם עִיקַר הַבְּחִינַה לְהַשִּׁיג עַל יַדַה לְמִצְוַת נֵר

חנוכה

הַגַּרוֹת הַלָּלוּ קוֹדֶש הֵם וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵשׁ בָּהֶם, פֵּירוּשׁ שֶׁקְרוּשָׁה גְּדוֹלֶה יִשׁ בְּּהָבָּת לְבְחִינַת יֵשׁ בְּנַדֵּאי בְּהַגַּרוֹת, וּמִי שֻׁזָּכָה לְבְחִינַת יִשׁ בְּנַדֵּאי בְּחִינַת שִׁפְלוּת בָּאָמֶת, הוּא יָכוֹל לְהַשִּׁיג עַל יְדֵי נֵרוֹת שֶׁל חֲנוּכָּה הַוּא יָכוֹל לְהַשִּׁיג עַל יְדֵי נֵרוֹת שֶׁל חֲנוּכָּה הַשְּּלְנִה נִפְלָאָה וְתִקּוּן הַתּוֹהוּ כַּנַ״ל. אֲבָל אֲבָּחְנוּ שָׁמִּלוּת בְּחִינַת שִׁפְלוּת בְּחִינַת אֲנַחְנוּ שָׁקְלוּת בְּחִינַת תְּלִנִי לְנוּ בְּחִינַת שִׁפְלוּת בְּחִינַת תּוֹלַעַת, וְזָהוּ יִוְאֵין לְנוּ רְשׁוּת׳ גִּימַטְרִיָּא תּוֹלַעַת, וְזָהוּ יִנְאִין לְנוּ רְשׁוּת׳ גִּימַטְרִיָּא

עַל יָדָה לְמִצְוַת נֵר חֲנוּכָּה מִבַּחוּץ הוּא דַּוְקָא עַל יְדֵי שִּפְלוּת וַעֲנָוָה בָּאֱמֶת, כְּאַבְרָהָם אָבִינוּ ע״ה שֶׁאָמֵר (בראשית יח, כז) 'וְאָנִכִי עָפָּר וָאֵפֶּר', וְעַל יְדֵי זָה זָכָה לְבְחִינַת הַנַּ״ל, וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע״ה אָמֵר (תחלים כב, ז) 'וְאָנִכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ'.

וְאֶבְּשָׁר לוֹמַר קְצָת רָמֶז, שֶׁלָּזֶה תִּקְנוּ הַגָּאוֹנִים (מס׳ סופרים פ״כ ה״ו) לוֹמַר

חֲנוּכָּה מִבַּחוּץ הוּא דַּוְקָא עַל יְדֵי שִׁפְלוּת וַעֲנֶוָה בַּאֵמָת,

However, the primary means through which one accomplishes the "mitzvah of lighting the Chanukah candles outside" in which he is enabled to maintain great sanctity even as he is involved in "mundane activities," is specifically through genuine humility.

פָאַבְרָהָם אָבִינוּ ע״ה שָׁאָמַר (בראשית יח, כז) יְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר', וְעַל יְדֵי זֶה זָכָה לְבְחִינַת הּנ״ל.

As Avraham Avinu said (*Bereishit* 18:27) "I am earth and ashes," and he, therefore, merited this level. Avraham was able to accomplish the same goal that is achieved by "lighting the Chanukah candles outside," which was to rectify the תהו through imbuing the physical world with holiness.

וְגָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה אָמֵר (תהלים כב, ז) 'וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וָלֹא אִישׁ'.

Furthermore, David HaMelech said (*Tehillim* 22:7) "I am a worm and not a man..." This represented his genuine humility and ability to rectify the chaos.

The deeper meaning of the declaration הנרות הללו

וְאֶפְשָׁר לוֹמֵר קְצָת רֶמֶז, שֶׁלֶזֶה תִּקְנוּ הַגְּאוֹנִים (מס' סופרים פ"כ ה"ו) לוֹמֵר הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קוֹדֶש הֵם וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵשׁ בָּהֶם,

We can suggest a slight hint to this from the following: The *Ge'onim* (*Masechet Sofrim* 20:6) instituted that we should recite the paragraph of הַּנֵּרוֹת הַלְּלוּ קוֹדֶשׁ הַם וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְּׁתַּמְשׁ "These candles are holy and we have no permission to use them..."

פֵּירוֹשׁ שֶׁקְדוֹשֶׁה גְּדוֹלֶה יֵשׁ בְּוַדֵּאי בְּהַנֵּרוֹת, וּמִי שָׁזָּכָה לְבְחִינַת תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, בְּחִינַת שִׁפְלוּת בָּאֵמֶת, הוּא יָכוֹל לְהַשִּׂיג עַל יְדֵי נֵרוֹת שֶׁל חֲנוּכָּה הַשָּׁגָה נִפְלָאֵה וָתִקּוּן הַתּוֹהוּ כַּנַּ״ל.

This means as follows: There is certainly a great holiness in the candles and a person who reaches the rank of "I am a worm and not a man," which refers to the level of genuine humility, is able to acquire a wonderful understanding and rectification of him through the Chanukah candles.

אֲבֶל אֲנַחְנוּ שָׁאֵין לֶנוּ בְּחִינֵת שִׁפְלוּת בְּחִינֵת תּוֹלַעַת, וְזָהוּ 'וְאֵין לֶנוּ רְשׁוּת' גִּימַטְרִיָּא תוֹלַעַת, שָׁמְרַמֵּז לָבְחִינַת עֲנָוָה, כָּל פָּנִים מִצְנָה הִיא לָנוּ לְרְאוֹתָם בִּלְבַד, אַף עַל פִּי שָׁאֵין לָנוּ שׁוּם בְּחִינָה לְהִשְׁתַּמֵשׁ בָּהֶם, עַד אֲשֶׁר יֵעָרֶה עָלֵינוּ ה׳ רוּחַ מִּמְּרוֹם שָׁנְּוְכֶּה לְשׁוּם בְּחִינַת עֲבוֹרָה תַּמָּה בַּעֲנָוָה, בֵּן יִהִי רַצוֹן אַמֵּן. תוֹלַעַת, שֶׁמְרַמֵּז לְבְחִינַת עֲנָוָה, ׳לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם׳ הַיְינוּ שֶׁעַל יְדֵי בְּחִינַת רְשׁוּת, בְּחִינַת עֲנָוָה הָיִינוּ יְכוֹלִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם וּלְהַשִּׁיג עַל יָדָם הַשָּׁגָה נִפְלָאָה, בְּחִינַת קְדוּשָׁה כַּנַ״ל. ׳אֶלָא לִרְאוֹתָם בָּלְבַד׳, פֵּירוּשׁ עַל

However, we, who have not achieved the humility represented by a worm, are indicated by the expression "we do not have permission (רשות)" to benefit from the Chanukah candles since the word הולעת is the gematriya of תולעת (worm), which refers to humility.

'לְהַשְּׁתָּמֵשׁ בָּהֶם' הַיְּינוּ שֻׁעַל יְדֵי בְּחִינָת רְשׁוּת, בְּחִינַת עֲנֶוָה הָיִינוּ יְכוֹלִים לְהִשְׁתַּמֵשׁ בָּהֶם וּלְהַשִּׁיג עַל יָדֶם הַשָּׂגָה נִפְּלָאָה, בְּחִינַת קְדוּשָׁה בר״ל

The next words are להשתמש , "to use them," because if we would have , רשות, humility, we could use the candles' light to perceive through them wonderful spiritual insights and holiness. However, we don't have that level of humility and, therefore, don't receive this perception when we gaze at the candles.

'אֶלֶּא לִרְאוֹתָם בִּלְבַד',

The next phrase in the declaration is אלא לראותם בלבד, "it is rather **only** permissible **to look at them.**"

פֵּירוּשׁ על כֶּל פָּנִים מִצְוָה הִיא לָנוּ לְרְאוֹתָם בִּלְבַד, אַף עַל פִּי שָׁאֵין לָנוּ שׁוּם בְּחִינָה לְהִשְׁתַּמִשׁ בָּלָבַד, אַף עֻל פִּי שָׁאֵין לָנוּ שׁוּם בְּחִינָה לְהִשְׁ מִמְּרוֹם בָּהָם, עַד אֲשֶׁר יֵעֶרָה עָלֵינוּ ה׳ רוּחַ מִמְרוֹם שָׁנִּזְכָּה לְשׁוּם בְּחִינַת עֲבוֹדָה תַּמָּה בַּעֻנְוָה,

This means that, nevertheless, it is a mitzvah for us to gaze only at the lights even though we are unable to use them in any way, to perceive the lessons that the candles convey, until Hashem will inspire us with a spirit from above to merit a wholesome service with humility, which will enable us to perceive great insights from the lights.

כן יהי רצון אמן.

May this be His will, amen.

Summary: The world was created in an imperfect state of מהוח because people do not use the elements of this world for Hashem's service. Avraham began the process of rectifying this imperfect state with brit milah, hachnasat orchim, and teaching converts. This process of rectification culminated generations later with the miracles of Chanukah.

There are allusions to Chanukah in Avraham's life. For example, the Torah states that after the brit milah Avraham sat "at the doorway of his tent." This phrase hints to the Chanukah candles, which are ideally placed at the doorway to one's home. His name, מו הברהם is the gematriya of זו, which refers to the Chanukah candles. Lastly, Avraham said מלכה עד כה ("we will walk until here"). This alludes to כ"ה כסלו the first day of Chanukah. The reason for the correlation between Avraham and Chanukah is because Avraham began the rectification of תהו, which was completed with the story and holiday of Chanukah.

Chazal say that we should light Chanukah candles "from when the sun sets until there are no more feet in the marketplace." The "sun setting" indicates that the Chanukah candles should infuse spirituality into our hearts so that we should desire G-dliness. The result will be "until there are no feet in the marketplace." This implies that even when one goes to the marketplace, his thoughts and desires will be solely for Hashem's service.

"In a time of danger, one should light the Chanukah candles on his table and that is sufficient." This means that if one can't serve Hashem fully in the marketplace, he should at least seek to eat with the attitude of הסתפקות (not to overeat) and he should eat for Hashem's service.

These lessons of Chanukah are attained with genuine humility, as we gaze at the Chanukah candles. Even those who have not achieved true humility have a mitzvah to gaze at the Chanukah lights with the hope that one day Hashem will assist them to merit this humility and attain the lofty spiritual insights and light that is represented by the Chanukah candles and rectifies אחו.

לְבָרֵךְ הַמּוֹצִיא בְּה׳, וְעַיֵין שָׁם שֶׁמִּבּרְכוֹתָיו שָׁל אָדָם נִיפָר אָם הוּא תַּלְמִיד חָכָם כוּ׳^{טוּ}. וְעַל פִּי זֶה נֹאמַר, דְּהִנֵּה בֵּית הִלֵּל סַבְרֵי בְּנֵר חַנוּכֵּה (שבת כ״א:) מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ, וָאָם

מַקְשִׁין הָעוֹלֶם לָמָה עוֹשִּׁין ח׳ יְמֵי חֲנוּכָּה בּיִת יוסף אוֹ״ח סי׳ תר״ע), הַלֹּא הַבֵּס לֹא הָיָה רַק שִׁבְעָה יָמִים כוּ׳. וְנִרְאָה לְתָרִץ עַל פִּי הַקְדָּמַת מַאֲמֵר חֲזַ״ל (ברכות לח.) שֶׁצְּרִיף

טו. בגמ' שם: משתבחין ליה רבנן לרבי זירא בר רב זביד אחוה דר"ש בר רב זביד, דאדם גדול הוא ובקי בברכות הוא, אמר להם לכשיבא לידכם הביאוהו לידי, זמנא חדא איקלע לגביה, אפיקו ליה ריפתא, פתח ואמר מוציא, אמר זה הוא שאומרים עליו דאדם גדול הוא ובקי בברכות הוא בשלמא אי אמר המוציא, אשמעינן טעמא ואשמעינן דהלכתא כרבנן, אלא דאמר מוציא מאי קמ"ל. ובגמ' שם (נ, א) מברכותיו של אדם ניכר אם תלמיד חכם הוא אם לאו.

Derasha for Chanukah

In his commentary Beit Yosef, Rav Yosef Karo asks why the holiday of Chanukah is celebrated for eight days. After all, there was enough oil to last for one day and, therefore, the miracle of the oil lasting was that it endured for seven more days! In the following derashsa the Bat Ayin shares three solutions to this famous question.

מַקְשִׁין הָעוֹלֶם לָמָה עוֹשִׁין ח' יְמֵי חֲנוּכָּה (בית יוסף אוֹ״ח סי׳ תר״ע), הֲלֹא הַנֵּס לֹא הָיָה רַק שבעה יַמִים כוּ׳.

There is a popular question: Why is Chanukah celebrated for eight days? (see *Beit Yosef* O.C. 670) The miracle was only for seven days! When the Chashmonaim inaugurated the Beit HaMikdash, they found sufficient oil to light the menorah for one day. A miracle took place and the oil burned for a total of eight days. Yet, it was perfectly natural for the oil lamps to burn on the first day. Why, then, do we celebrate for eight days?

First answer:

וְנֵרְאָה לְתָרֵץ עַל פִּי הַקְדְּמַת מַאֲמֵר חֲזִ"ל (ברכות לח.) שָׁצְרִיךְּ לְבָרֶךְ הַמוֹצִיא בָּה', וְעֵיִין שָׁל אָדָם נִיכָּר אִם הוּא תַּלְמִיד שָׁל אָדָם נִיכָּר אִם הוּא תַּלְמִיד חכם כוּ'.

It seems this can be answered according to the Gemara (*Berachot* 38a), which states that one must say the blessing of המוציא over bread, with a ה' at the beginning of the word (המוציא) because a person is recognized as a *talmid chacham* by the way one recites his berachot.

The beracha recited upon eating bread has to be in the past tense since we thanking Hashem for the bread that Hashem has already created. All opinions agree that one can say מוציא for bread, because מוציא is considered to be the past tense. There is a disagreement whether one can say (with the prefix ה') as some are of the opinion that המוציא is present tense. The halachah is that one can say and the Gemara adds that one

בְּבֵית הָלֵּל אוֹ כְּבֵית שַׁמַּאי. לָכֵן אָמְרוּ שֶׁיּהְיוּ ח׳ יְמֵי חֲנוּפָה, וְאָז בְּכָל יוֹם יִהְיֶה נִיכָּר שֶׁהַלָּכָה כְּבִית הָלֵּל, גַּם בְּיוֹם ד׳ יִהְיֶה נִיכַּר. (זָהוּ שֵׁרַמַז הַאַבּוּדְרָהַם (סדר הדלקת נר יָהְיֶה חֲנוּכָּה רֵק ז׳ יָמִים, אָם כֵּן בַּיּוֹם הַד׳ יִּהְיֶה חֲנוּכָּה יַדְלִיק ד׳ גַרוֹת, וְגַם לְבֵית שַׁמַּאי יְּסַבְרֵי (שם) פּוֹחֵת וְהוֹלֵךְ גַּם כֵּן יַדְלִיק בְּיֹם ד׳ אַרְבַּעָה גַרוֹת, וְלֹא יָהְיֶה הֵיכֵּר אָם

should say המוציא because it is virtuous to clarify the halachah when reciting a beracha. In this way, the beracha serves the dual purpose of praising/thanking Hashem and teaching others the halachah that this text of the beracha is valid.

וְעֵל פִּי זֶה נֹאמַר, דְהָנֵה בֵּית הָלֵּל סַבְרֵי בְּנֵר חַנוּכָּה (שבת כ״א:) מוֹסִיף וְהוֹלַךְ,

With this introduction we can explain why Chanukah is celebrated for eight days: Beit Hillel says that the number of Chanukah candles should increase each day. (Shabbat 21b) On the first day we light one candle, on the second day two candles, on the third three candles, and so on. Beit Shammai teaches that the order should be the opposite. On the first night one should light eight candles, on the second night seven, on the third night six, and so on.

וְאָם יִהְיֶה חֲנוּכָּה רַק ז' יָמִים, אָם כֵּן בַּיּוֹם הַד' שֶׁל חֲנוּכָּה יַדְלִיק ד' נֵרוֹת, וְגַם לְבֵית שַׁמַּאי דְּלִיק ד' נֵרוֹת, וְגַם לְבֵית שַׁמַּאי דְּסַבְּרֵי (שם) פּוֹחֵת וְהוֹלֵךְ גַּם כֵּן יִדְלִיק בְּיוֹם ד' אַרְבָּעָה נֵרוֹת, וְלֹא יִהְיֶה הֶיכֵּר אִם כְּבֵית הִלֵּל אוֹ כּבית שׁמאי.

If Chanukah would be celebrated for seven days, then on the fourth night of Chanukah one would light four candles (according to Beit Hillel). Likewise, according to Beit

Shammai, who say that we should decrease the number of candles each night, one would light four candles on the fourth night and on this night one wouldn't know whether the halachah follows Beit Hillel or Beit Shammai. If Chanukah is seven days, then on the fourth day both Beit Hillel and Beit Shammai would be lighting four candles. The virtue of demonstrating the halachah while performing mitzvot would be absent in such a case. In order to demonstrate on each night of Chanukah that the halachah follows Beit Hillel, Chazal established that Chanukah should be eight days. Consequently, on the fourth night Beit Hillel light would light four candles, while Beit Shammai would light five. As a result, on the fourth night of Chanukah one would also be able to discern that the halacha follows the opinion of Beit Hillel simply by looking at the Chanukah candles. In this manner, the mitzvah of the Chanukah candles themselves also serve as a manner of teaching us the halacha just as the blessing of teaches us the halacha that it is permissible and, even ideal, to say המוציא instead of מוציא.

> לָכֵן אָמְרוּ שָׁיִּהְיוּ ח' יְמֵי חֲנוּכָּה, וְאָז בְּכָל יוֹם יִהְיָה נִיפָּר שֶׁהֲלָכָה כְּבֵית הִלֵּל, גַּם בְּיוֹם ד' יִהְיָה נִיכָּר.

עוֹר יֵשׁ לְּפָּרֵשׁ קוּשְיָא הַנַּ״ל בְּדֶּרֶךְּ זֶה, שֶׁכֵּן הוּא הָאֶמֶת שֶׁנֵּס שֶׁל הַשֶּׁמֶן הָיָה רֵק שִׁבְעָה יָמִים הָאַחֲרוֹנִים, וְאַף עַל פִּי כֵן קַבְעוּ גַּם יוֹם הָרִאשׁוֹן לְחֲנוּכָּה, שֶׁהָיָה בּוֹ עִיקֶר הַנֵּס שֶׁל תִּגְבּוֹרֶת בֵּית חַשְׁמוֹנַאִי. וִאָם תֹּאמֵר וַלְמַה מַדְלִיקִים שָׁמֵן חנוכה), הוּבָא בַּעֲטֶרֶת זְקְנִים (סי׳ תר״ע), חֲנוּכָּה נוֹטֶרִיקוֹן ח׳ גַרוֹת וְהְלָכָה כְּבִית הִלֵּל, לְרַמֵּז פַּנַ״ל לְמַה שָׁאָמֵרְנוּ, שֶׁלְּכָךְ קַבְעוּ ח׳ יְמֵי הַנִּיּך שְׁהְלֶכָה כְּבִית הִלֵּל חִ׳ יְמֵי חֲנוּכָּה שָׁיִּהְיֶה נִיּכָּר שְׁהְלֶכָה כְּבִית הִלֵּל בַּנִּי עָּיָרוּתִי וְאִין אֲנִי זוֹבֵר כַּבַּ״לֹי. (דָּבָר זָה הוּא מִיְמִי יַלְרוּתִי וְאִין אֲנִי זוֹבֵר אַם אַנִי אמרתִי אוֹ שׁמעתִי אוֹתוֹ).

טז. וזה שהביא מתחילה הגמ' בברכות, דמשם רואים דיש ענין בהיכר לאשמעינן הלכתא כמאן.

Therefore, Chazal said that Chanukah should be eight days so that, even on the fourth day of Chanukah, it will be noticeable on each day that the halachah is like Beit Hillel.

וְזֶהוּ שֶׁרָמֵז הָאַבּוּדְרְהָם (סדר הדלקת נר חנוכה), הוּבָא בַּעֲטֶרֶת זְקַנִּים (סי' תר"ע), הַנּבָּא הַנָּעֲטֶרֶת זְקַנִּים (סי' תר"ע), הֲנוּכָּה נוֹטָרִיקוֹן ח' נֵרוֹת וְהַלֶּכָה כְּבֵית הַלֵּל, לְרֵמֵז כַּנַ"ל לְמָה שָׁאָמֵרְנוּ, שֶׁלְכָךְּ קָבְעוּ ח' יְמֵי הַנִּבְּה שַׁיָּהְיָה נִיכַּר שַׁהָלְכָה כְּבֵית הַלֶּל כַּנַי"ל.

The Abudraham (quoted in Ateret Zekeinim, Siman 670) says that the word חנוכה is a mnemonic (in the form of rashei teivot) for הלל הכבית הלל "eight candles and the halachah is like Beit Hillel." This hints to our discussion above that the reason Chanukah was established to be eight days, and not seven days, is to make it evident throughout the entire holiday that the halachah is like Beit Hillel.

(דָּבֶר זֶה הוּא מִיְּמֵי יַלְדוּתִי וְאֵין אֲנִי זוֹכֵר אִם אֲנִי אָמֵרְתִּי אוֹ שָׁמֵעְתִּי אוֹתוֹ).

(The following d'var Torah is fom my youth, but I do not remember

if it is original or if I heard it from someone else.)

*

Second answer:

עוֹד יֵשׁ לִפַרֵשׁ קוּשִיַא הַנַּ״ל בִּדֵרֶךְ זֵה,

We can also answer the above question of why Chanukah is eight days in the following way:

שָׁכֵּן הוּא הָאֵמֶת שָׁנֵּס שָׁל הַשָּׁמֶן הָיָה רַק שִׁבְעָה יָמִים הָאַחֲרוֹנִים, וְאַף עֵל פִּי כֵן קְבְעוּ גַּם יוֹם הָרִאשוֹן לְחֲנוּכָה, שָׁהָיָה בּוֹ עִיקֶר הַנֵּס שֶׁל תּגבּוֹרָת בִּית חַשׁמוֹנָאי.

It is true that the miracle of the oil was really that it lasted during the last seven days of Chanukah. Nevertheless, they established that the first day should also be part of the Chanukah celebration because the miraculous triumph of the Chashmonaim was primarily on this day. On the 25th of Kislev the war was over and the Chashmonaim were victorious. Therefore, this date was established to commemorate the miracles of this war.

עוֹד יֵשׁ לְּפָּרֵשׁ בְּדֶרֶךְ זֶה, שֶׁכְּפִי הַנִּרְאֶה הָיָה חוֹתָמוֹ שֶׁל כֹהֵן נָדוֹל אוֹת ח׳, כִּי זֶה הָיָה מַעֲלָתוֹ יוֹתֵר עַל שְׁאָר כֹּהְנִים שָׁהוּא הָיָה מְלוּבָּש בִּשְׁמוֹנָה בְּגָדִים (הַיִּנוּ אוֹת ח׳). גַּם הַאוֹת ח׳ מִרְמֵּז שֵׁהַכֹּהֵן גַּדוֹל בְּיוֹם זֶה הָרָאשׁוֹן. וְגֵשׁ לוֹמֵר כִּי יְהוּדְה הָיָה צוֹעֵק בַּמִּלְחָמָה מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים יְהֹנְה"ֹ גִּימַטְרִיָּא גַר (וְאַף עֵל פִּי שֶׁלֹא נְכְתַּב וֹ׳ בְּמִלַּת כָמֹכָה, אֲבָל מִחֲמֵת הַחוֹלֶם הַנָה כְּאִילוּ נְכְתַּב בּ-ו׳).

יז. כך הובא בדגל מחנה אפרים לחנוכה (ד"ה איתא) בשם ספר יוסיפון: ואיתא שם שלכך היו קורין אותו מכב"י, על שם שתמיד כשהיה לוחם מלחמות היה אומר מ'י כ'מוכה ב'אלים ה', שהוא ראשי תיבות מכב"י וכו'. וראה עוד בספר שלשלת הקבלה (לרבי גדליה אבן יחיא, ויניציאה שמ"ז) בפרק מלחמת מכבי: וילכו בני מתתיה ויהודה מכב"י אחיהם בראשם, ומכבי ר"ל מי כמוכה באלים ה' שהיה כתוב על הבנדייר"ה שלו, ויהרגו בשונאיהם מאד.

וְאָם תֹּאמֵר וְלָמָה מֵדְלִיקִים שָׁמֶן בְּיוֹם זָה הראשוֹן.

If you will ask - why do we light oil on the first night? If we're celebrating the military victory and not the miracle of the lights of the menorah, why do we light a candle on this night?

וְיַשׁ לוֹמֵר כִּי יְהוּדָה הָיָה צוֹעֵק בַּמִּלְחָמָה מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְהוָה גִּימַטְרִיָּא נֵר

We can answer that it's because Yehudah HaMaccabi shouted in the war מי כמוכה באלים ה', "Who is like You among the mighty, Hashem?" These words are the gematriya of אנר, candle. Thus, there is an association between the candles and the war. It is, therefore, appropriate to commemorate the miracles of the war by lighting a candle.

(וְאַף עַל פִּי שֶׁלֹא נִכְתַב וּ' בְּמִלַת כָמֹכָה, אֲבָל מֵחַמָת הַחוֹלֵם הַוָה כָּאִילוּ נִכְתַב בִּ-וּ').

(Although there is no 'in the word כמכה, which seems to detract six

from the *gematriya* of 'l, nevertheless, since the letter 'l' is pronounced with the vowel 'l', which is often written with a l', it can be considered as though there is a l' in the word, which is included in the *gematriya*.)

т

Third answer:

עוֹד יֵשׁ לְפֶרִשׁ בְּדֶרֶךְ זָה, שֶׁכְפִי הַנְּרְאָה הָיָה חוֹתָמוֹ שֶׁל כֹּהֵן גְּדוֹל אוֹת ח', כִּי זָה הָיָה מַעְלָתוֹ יוֹתֵר עַל שְׁאָר כֹּהֲנִים שָׁהוֹא הָיָה מְלוּבְשׁ בִּשְׁמוֹנָה בְּגָדִים (הַיִּינוּ אוֹת ח').

For this refers to the greater level of the *kohen gadol* over the other *kohanim*, which was demonstrated by his eight special gaments. In contrast to the other *kohanim*, who wore four priestly garments in the Beit Hamikdash, the *kohen gadol* wore eight. This is alluded to by the letter n', which is the gematriya of 8.

גַּם הָאוֹת ח' מְנַרֵמֵז שֶׁהַכֹּהֵן גָּדוֹל הָיָה דָּבוּק בִּשְׁלֹש עָשְׂרֵה מִדּוֹת הָרַחֲמִים, חָתוּם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל כֹּהָן גָּדוֹל שֶׁהוּא אוֹת ח׳ כַּנַּ״ל, לָכֵן קַבְעוּ ח׳ יְמֵי חֲנוּכָּה. עוֹד נִרְאָה לִּי בְּדֶרֶךְ זָה, דְהנֵה עִיקֶר הַנֵּס הָיָה עַל יְדֵי יְהוּדָה", שֶׁהִיָה מַרְגְּלָא בְּפוּמֵיה מִי כִמוֹכַה בַּאֵלִים יְהוֹה, שֵׁרָאשׁי

הָיָה דָבוּק בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָרַחֲמִים, כְּיָה דָבוּק בְּמְדּוֹתִיו, כְּיַהְמָבִק בְּמִדּוֹתִיו, מַה הוּא רַחוּם כוּ׳, וְאוֹת ח׳ בִּכְתַב אַשׁוּרִית הוּא רַחוּם כוּ׳, וְאוֹת ח׳ בִּכְתַב אַשׁוּרִית הוּא נַעֲשָׂה מִן ב׳ אוֹתִיּוֹת, הַיְינוּ ו׳ ז׳ הוּא נַעֲשָׂה מִן ב׳ אוֹתִיּוֹת, הַרְּבּּדְּ שֵׁמֵן הָנָה כַּיָה ח, גִּימַטְרָיֵּא י״ג, וְהַפַּדְּ שֵׁמֵן הָנָה

יח. עיין שו"ע הרב או"ח סימן לו סעיף ב אות ח: ח' לכתחלה כו' וב' רגליה צ"ל כב' זייני"ן לכתחלה, ועל פי קבלת האר"י ז"ל צ"ל רגל הימנית כמו וי"ו בתפילין.

יט. שהוא היה שר צבא בני החשמונאי, כדאיתא ביוסיפון פרק כ'.

Furthermore, the letter n' indicates that the *kohen gadol* was always connected to the thirteen attributes of mercy.

כְּמַאֲמַר חֲזַ"ל (שבת קלג:) הִדֶּבֵק בְּמִדּוֹתָיו, מַה הוא רַחוּם כוּ', וְאוֹת ח' בִּכְתַב אֲשׁוּרִית הוּא נַצֵשָׂה מִן ב' אוֹתִיוֹת, הַיְינוּ ו' ז', כָּזֶה ח, גִּימַטְרִיָּא י"ג.

As Chazal (Shabbat 133b) say "Connect yourself (emulate) Hashem's middot: Just as Hashem is merciful so shall you be merciful..." The letter ⊓' (as written in a Sefer Torah) is comprised of two letters, which are 1' and 1', which form the the 7 and 1 is 7 and 6, which is thirteen. Therefore, the letter n represents the thirteen attributes of mercy, as well as the kohen gadol, who wears eight special garments and emulates the thirteen attributes of Divine mercy.

> וְהַפַּךְ שֶׁמֶן הָיָה חָתוּם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל שָׁהוּא אוֹת ח' כַּנַּ"ל, לָבֵן קָבְעוּ ח' יְמֵי חֲנוּכָּה.

The jug of oil that they found was sealed with the stamp of the kohen

gadol, which was the letter n', as we mentioned earlier. Therefore, Chanukah was established for eight days. The eight days of Chanukah allude to the miracle of finding a pure jug of oil that possessed the stamp of the kohen gadol, which displayed the letter corresponding to eight - the letter n'.

*

The Bat Ayin's second answer was that the first day of Chanukah commemorates and celebrates the military victory. We light a candle (יו), whose gematriya is 250, because Yehudah HaMaccabi would exclaim מי כמוך באלים ה' This declaration is also the gematriya of יו. The Bas Ayin elaborates on this:

עוֹד נָרְאָה לִי בַּדֵרֶךְ זֵה,

Additionally, it seems to me that we can suggest the following approach.

דְּהָנֵה עִיקָּר הַנֵּס הָיָה עַל יְדֵי יְהוּדָה, שֶׁהָיָה מַרְגִּלָא בְּפוֹמֵיה מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְהוָה, שֶׁרָאשֵׁי מַצַּר הַשֶּׁמֶן, שֶׁהְרֵי הָיָה שֶׁמֶן עַל לַיְלָה אַחַת, רַק הַּדְלָקַת הַנֵּר שֶׁאָנוּ מַדְלִיקִין בַּלַיְלָה הָרִאשׁוֹנָה הוּא מִצֵּד הַנֵּס שֶׁנִּמְסְרוּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְלָזֶה קֶבְעוּ יוֹם רִאשׁוֹן דְּחֲנוּכָּה, מֵחֲמֵת הַנֵּס שֶׁנַעֲשָׂה בּּוֹ מצד נצחוֹן המלחמה כֹּא.

מֵיבוֹת הַמָּה אוֹתִיּוֹת מכב״בּ גִּימַטְרָיָּא חֶּסֶּד, וְזֶה הָיָה עוֹשֶׂה כְּבִי לְהַשְׁפִּיעַ חֲסָרִים מִמְּקוֹר הַחַסָרִים.

וְעַבְשָׁיוֹ נוּכַל לוֹמֵר שֶׁמֵּה שֶׁאָנוּ מְבָרְכִים בַּלַּיְלָה הָרִאשׁוֹנָה לְהַדְלִיק גֵּר הָנוּפָה, אֵינוֹ מִצַּד הַגֵּס שֶׁהָיָה עַל יְדֵי הַשֶּׁמֶן, כִּי בָּאֵמֵת בְּלַיִל הָרָאשׁוֹן לֹא הָיָה גַּס כְּלַל

כ. ועיין תיקוני זוה"ח קטו, א: מלאך החסד ודא מיכאל, דאיהו על שם 'מי כמוך באלים ה", די שמיה מכבי, דסליק ע"ב בחושבן אתוי.

 $\mathbf{c}\mathbf{x}$ ועיין פרי חדש סימן תר"ע.

תֵיבוֹת הַמַּה אוֹתִיוֹת מכב"י גִּימַטְרִיַּא חֲסֶד,

The miracle occurred primarily because of Yehudah, who regularly declared מי כמוכה באלים ה', "Who is like You, among the mighty, Hashem?" This phrase is the rashei teivot מכבי and מכבי is the gematriya of חסד, kindness. Yehudah's constant refrain and praise to Hashem suggested חסד. This brought down Divine kindness to the Jewish nation and caused them to win the war.

וְזֶה הָיָה עוֹשֶׂה כְּדֵי לְהַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים מִמְּקוֹר הַחֵּסָדִים.

He would say these words to bestow kindness on the Jewish nation from the source of kindness.

ְּעַכְשָׁיו נוּכַל לוֹמֵר שָׁמָה שֶׁאָנוּ מְבָּרְכִים בַּלִּיְלָה הָרְאשׁוֹנָה לְהַדְּלִיק נֵר חֲנוּכָּה, אֵינוֹ מִצְד הַנֵּט שָׁהָיָה עַל יְדִי הַשְּׁמֶן, כִּי בָּאֲמָת בְּלֵיל הָרְאשׁוֹן לא הָיָה נֵס כְּלָל מִצַד הַשְּׁמֶן, שֶׁהֲרֵי הָיָה שָׁמֶן על לִילה אחת,

Now we can say that when we

recite the berachah להדליק נר חנוכה on the first night of Chanukah, it isn't for the miracle of the oil because (as we explained in the beginning), in truth, there was no miraculous event regarding the oil on the first night since there was enough oil to burn naturally for the first night.

רַק הַדְלָקת הַנֵּר שָׁאָנוּ מַדְלִיקִין בַּלִּילֶה הָרִאשׁוֹנָה הוּא מִצֵּד הַנֵּס שֶׁנִּמְסְרוּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלֶּשִים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים,

Rather, we light a candle on the first night because of the miracle of the military victory, that Hashem delivered the mighty into the hands of the weak, many into the hands of few, and the impure into the hands of the pure ones.

וְלֶזֶה קָבְעוּ יוֹם רִאשׁוֹן דְּחֲנוּכָּה, מֵחֲמֵת הַנֵּס שָׁנָעֲשָׂה בּוֹ מִצֵּד נִצְחוֹן הַמִּלְחָמָה.

It is for this reason that they established the first day of Chanukah to be part of the holiday

גר', לְהַמְשִׁיְדְּ^{כּג} בְּחִינַת גַר גִּימַטְרִיָּא מכב"י^{כּד}, גִּימַטְרִיָּא חֶסֶד, רָצָה לוֹמַר לְהַמְשִׁיִךְ בְּחִינַת חֶסֶד לָעוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רצוֹן.

וּמַה שָׁמְּבָרְכִין גַּם בְּלַיִל הָרָאשׁוֹן ׳לְהַדְלִיק גר חֲנוּפָּה׳^{כב}, לְרַמֵּז שָׁעַל יְדֵי בְּחִינַת גר הָיָה הַיְשׁוּעָה, הַיְינוּ שָׁתִּיבַת גַר גִּימַטְרִיָּא מִי בָמוֹבָה בָּאֵלִים יְהֹוָה, וּפִירוּשׁ ׳לְהַדְלִיק

- כב. שהרי ההדלקה ביום זה אינה על נס הנרות.
- **כג.** כמו שכתב רבינו לעיל ד"ה הנה מצינו ש'הדלקה' הוא לשון המשכה.
- **כד.** ר"ל, ד'נר' בגימ' מי כמוכה וגו', שהראשי תיבות בגימ' 'מכבי', והוא עולה למנין 'חסד'.

because of the miracle that happened regarding the military victory.

וּמַה שֶׁמְּבֶרְכִּין גַּם בְּלַיִל הָרִאשׁוֹן 'לְהַדְּלִיק נֵר חָנוּכְּה', לְרַמֵּז שָׁעֵל יְדֵי בְּחִינַת נֵר הָיָה הַיְּשׁוּעָה, הַיְינוּ שֶׁהֵּיבַת נֵר גִּימַטְרָיָּא מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יָהוֹה,

The reason we recite the *berachah* disco on the first night is to indicate that the salvation came through the aspect of נר אלים, which is the *gematriya* of מי כמוך באלים יהו"ה As a result of Yehudah HaMaccabi's declaration, the Jewish people merited to defeat the Greeks.

וּפֵירוּשׁ ׳לְהַדְלִיק נֵר׳, לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת נֵר גִּימַטְרָיָּא מכב"י, גִּימַטְרָיָּא חֶסֶד,

The word להדליק can be translated as "to draw down." Therefore, **the explanation of** the expression להדליק"

נר "to draw down מי כמוך באלים ה'. That which is drawn down (מי), represents the declaration מ' כמוך באלים ה', whose rashei teivot מכב"י, which is the gematriya of מכב"י. Therefore, on the first night we commemorate how the miracle of the military victory came in the merit of the Divine kindness that resulted from the declaration and prayer call of the Maccabi called upon his brethren to join him in defending the honor of Hashem and the Jewish religion.

רָצָה לוֹמַר לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת חֶסֶד לָעוֹלֶם, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

The **berachah** is implying that through this mitzvah of commemorating the call of מי כמוך באלים ה', we **draw kindness to the world. Amen, so** may it be His will.

Summary: The Bat Ayin begins with the classic question seeking to understand why Chanukah is eight days if the miracle of the oil lasting was only for seven days.

The Bat Ayin's first response is based on the principle that it is ideal to demonstrate the halachah when performing mitzvot. Therefore, Chazal established Chanukah for eight days, which would enable one to perceive that the halachah follows the opinion of Beit Hillel. If Chanukah would only be celebrated for four days, one would not be able to discern whose opinion the halacha follows since both Beit Shammai and Beit Hillel would require the same number of candles to be lit. Therefore, through celebrating Chanukah for eight days we are able to demonstrate that the halacha follows the opinion of Beit Hillel even on the fourth night of Chanukah.

The second answer is that on the first night we celebrate the miraculous military victory of the Jewish people over the mighty Greek army. The motto and declaration of Yehuda HaMaccabi throughout the war was מי כמוכה באלים ה, "who is like You, among the mighty, Hashem." (He was constantly remembering that Hashem was the cause of their victories and their successes were not due to their own might.) These words are the gematriya of and, therefore, we light a candle on the first night as well.

The third answer was that the jug of oil was sealed with the stamo of the kohen gadol's seal, which was probably the letter n'. This was to represent the eight special garments of the kohen gadol and that he was always connected to the thirteen attributes of mercy, symmbolized by the letter n'. Since the seal on the oil was a n', they established Chanukah for eight days.

The Bat Ayin's fourth approach is similar to the second. On the first night of Chanukah we celebrate the military victory. We light a candle because Yehudah's refrain מי כמוך באלים ה' is the gematriya of זו. The Bat Ayin adds in this fourth approach the significance of Yehudah's refrain. These words are the rashei teivot מכבי, which is the same gematriya as חסד. By saying these words, Yehudah brought influences of chessed upon the Jewish nation. Similarly, the berachah dertify means that with the mitzvah of lighting the Chanukah candles we draw down chessed, symbolized by זו, as explained.

אִיתָא (עי׳ תיקו״ז קכ:) רָזָא דְּהִשְׁתַּחְנָיָה רָזָא דְּבִּרְכָּאִין אִינּוּןְכֹּה, וּבְחִינַת חֲנוּכָּה הוּא רָזָא דְּהִשְׁתַּחֲנָיָה, כְּמוֹ שֶׁאָמֵר תַּמַּנִּיד זֹללה״ה (מאור עינים פרשת מקץ ד״ה כדבריכם) עַל פָּסוּק (בראשית כב, ה) ׳וַאָנִי וְהַנַּעַר נַלְּכָה עַד כֹּה׳, שָׁהוּא מְרַמֵּז עַל חֲנוּכָּה שֶׁהוּא כ״ה בְּכִסְלֵיו, וְאָחַר כַּךְּ אָמַר ׳וְנִשְׁתַּחְנָה׳ וְגוֹ׳ הְגָּה מָצִינוּ כַּמָּה מִצְּוֹות בַּתּוֹרָה שֶׁנּוֹהְגוֹת רַק בַּיּוֹם, כְּגוֹן מִצְוַת צִיצִית וּתְפִּלִּין וְכַדּוֹמֶה, וְכַמָּה מִצְוֹת נוֹהֲגוֹת רַק בַּלַיְלָה, כְּגוֹן אֲכִילַת מַצָּה בְּלֵילֵי פְּסָחִים. וּמִצְוַת בר חַנוּכָה מְחַבֵּר יוֹם וָלַיְלָה, שֶׁמִּצְוָתָה מִשֶּׁתִּשְׁקַע הַחַמָּה עַד שֶׁתִּכְלָה רָגֶל מִן הַשׁוּק (שבת כֹא:). וְנוּכַל לוֹמֵר טַעַם לָזֶה, דְּהָנֵּה

כה. וראה סידור האריז"ל ריש תפילת שמו"ע דשחרית: כוונת הכריעה כו', וצריך לכרוע עד שיתפקקו כל ח"י חוליות שבשדרה שהם לגבי ח"י העולמים, להוריד השפע וכו', ולהמשיך שפע מכתר עד סוף המעלות מלכות.

חנוכה

Chanukah one should have humility. This draws mercy and blessings to the Jewish nation.

הָנֵה מֶצִינוּ כַּמָּה מִצְוֹות בַּתּוֹרֶה שָׁנּוֹהֲגוֹת רַק בַּיּוֹם, כָּגוֹן מִצְוַת צִיצִית וּתִפְלִין וְכַדּוֹמֵה,

Some mitzvot are performed only by day, such as tzitzit, tefillin and the like.

> וְכַמָּה מִצְוֹת נוֹהָגוֹת רַק בַּלַיְלָה, כְּגוֹן אֱכִילַת מצה בּלילי פּסחים.

In contrast, there are some mitzvot which are performed only at night, such as eating matzah on the first two nights of Pesach.

וּמִצְוַת נֵר חֲנוּכָּה מְחַבֵּר יוֹם וָלְיְלָה, שֶׁמִּצְוֶתְהּ מִשֶּׁתִשְׁקַע הַחַמֶּה עַד שֶׁתִּכְלָה רֶגֶל מִן הַשּׁוּק (שבת כא:).

The mitzvah of Chanukah candles is unique, however, because it connects day and night. The mitzvah begins at sunset and is completed at night, when there aren't any more people found in the market (Shabbat 21b).

ונוכל לומר טעם לזה,

We can suggest a reason for this:

Chanukah is associated with bowing, and bowing brings blessings.

דְהִנֵּה אִיתָא (עי' תיקו"ז קכ:) רָזָא דְּהִשְׁתַּחֲנְיָה רָזָא דְבִּרְכָּאִין אִינּוּן,

Chazal (see *Tikunei Zohar* 120b) state, "The secret of prostration is the secret of blessings." This means that by bowing to Hashem we draw down blessings.

ובחינת חנוכה הוא רוא דהשתחויה,

Chanukah represents the secret of prostration.

כְּמוֹ שַׁאָמַר הַמַּגִּיד זללה"ה (מאור עינים פרשת מקץ ד"ה כדבריכם) עַל פֶּסוּק (בראשית כב, ה) 'וַאֲנִי וְהַנַּעַר נַלְכָה עַד כֹּה', שָׁהוּא מְרַמֵּז עַל חֲנוּכָּה שָהוּא כִ"ה בְּכִסְלֵיו, וְאַחַר כָּף אָמַר עַל הְנוּפָה שָׁהוּא כִ"ה בְּכִסְלֵיו, וְאַחַר כָּף אָמַר יְנִישְׁתַחָנָה' וְגוֹ' שֶׁהוּא בְּחִינַת הִשְׁתַחָנְאָה,

(שבת כא:), כְּדֵי לְכְרוֹעַ, שֶׁהוּא רָזָא דְּהִשְׁתַּזְיָה.

ָּוְעָבְיָן כְזָא דְּהִשְׁתַּחֲנָיָה הוּא עַל דֶּכֶךְ זֶה, לְהַשִּׁפִּיל אָת עַצְמוֹ שֵׁהוּא בְּחִינַת שָׁהוּא בְּחִינֵת הִשְׁתַחְוָאָה^מ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּמִשְׁנָה (מדות פ״ב מ״ג) שֶׁנְתְקְנוּ י״ג הִשְׁתַּחְנִיוֹת נָגֶד י״ג פְרָצוֹת שֻׁעָשָׂה מַלְכוּת הַרְשַׁצַה', וּלְכַךְ מִצְנָה לְהַנִּיחָה בְּתוֹךְ עַשַּׂרָה

כו. במאור עינים שם: כן רמז אברהם אבינו ע"ה 'שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כ"ה', הוא כ"ה בכסליו, 'ונשתחוה', כי תקנו י"ג השתחויות נגד י"ג פרצות כו', שרצו לבטל את התורה הנדרשת בי"ג מידות הם הי"ג פרצות, וזהו 'עד כ"ה' הוא כ"ה בכסליו.

כז. עיין הערה כח.

This is like the Maggid (Meor Einayim, Mikeitz) taught on the pasuk (Bereishit 22:5) stated by Avraham as he and Yitzchak walked to the akedah [האני והנער נלכה עד כה ונשתחוה], "and I and the lad will travel a distance (כה) and we will bow down." He explained that the word כד represents (Chanukah). Afterwards, the next word is הושתחוה, "we will bow down," indicating that Chanukah and the idea of prostration are related.

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּמִּשְׁנָה (מדות פ"ב מ"ג) שֶׁנִּתְקְנוּ י"ג הִשְׁתַחְנִיוֹת נָגָד י"ג פְרָצוֹת שֶׁעֶשֶׂה מֵלְכוּת הרשׁעה,

This is similar to the idea found in the Mishna (Middot 2:3) that Chazal established that one should bow down thirteen times in the Beit HaMikdash corresponding to the thirteen breaches in the walls of the Beit HaMikdash made by the Greeks. In the era of the Greek conquest, they broke the wall called the out that surrounded the Beit HaMikdash in thirteen places. With the miracle

of Chanukah, the Jewish people fixed those breaches. The *Chachamim* said that when one passes one of those thirteen locations, he should bow down in gratitude to Hashem for the termination of the Greek rule. This is another correlation between Chanukah and bowing down.

וּלְכָרֶ מִצְנָה לְהַנִּיחָה בְּתוֹרְ עֲשֶׂרָה (שבת כא:), כָּדִי לִכְרוֹעַ, שָׁהוּא רָזַא דְּהִשְׁתַחַוַיַה.

Therefore, Chazal teach that it is a mitzvah to place the Chanukah candles lower than ten tefachim from the ground (Shabbat 21b). This is in order to allude to the concept of prostration since one must bow down as he lights the candles when they are placed so low to the ground. This emphasizes the idea that Chanukah is related to the secret of bowing.

Bowing is humility, and humility draws down blessings upon the Jewish people.

וְעַנְיֵן רָזָא דְּהִשְׁתַּחֲוָיָה הוּא עַל דֶּרֶךְ זֶה, לְהַשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת, מְקוֹר הַשֶּׁפַע וְהַבְּּרָכוֹת, וְעֵל יְדֵי חֲנוּכָּה שָׁהוּא בְּחִינַת עֲנָוָה, רָזָא דְּהִשְּׁתַּחֲנָיָה, מַמְשִׁיךְ שֶׁפַע בְּרָכוֹת, י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵלֹי^{ים}.

ּוְבֶל מִדָּה מִי״ג מִדּוֹת הָרְחֲמִים מְכוּנָּה בְּשֵׁם הָעֶצֶם הְנָיֶ״ה יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְי״ג פְּעָמִים הַנַיִּ״ה עִם הַמַּקוֹר^{כט} בָּגִימַטְרָיֵא נֵּר חֲנּוּבָּה, עָנָנָה וְשִׁפְלוּת, וּמֵחֲמַת זֶה הוּא מַמְשִׁיךְּ
הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה וְשֶׁפַע בְּרָכָה וְחַיִּים בְּזֶה
הָעוֹלָם, וּתִיבַת עַנָּנָה וִּימַטְרִיָּא יוֹם לֵילָה,
לְרַמֵּז שָׁעַל יְדִי עֲנָנָה הוּא מַמְשִׁיךְ בְּחִינַת
יוֹם שֶׁהוּא אוֹר, לְבְחִינַת לַיְלָה שֶׁהוּא חוֹשֶׁךְ,
בְּחִינַת עוֹלָם הַזֶּה הַגַּשְׁמִי, וּבְחִינַת אוֹר
הוּא בְּחִינַת י״ג מָכִילִין דְּרָחֲמֵי, שֵׁהוּא

כח. עיין פרי עץ חיים שער חנוכה פ"ד: בברכה יש י"ג תיבין, נגד י"ג מכילין דרחמי, דאמא מקשטי לברתא לתקנא הוד דידה וכו', ליל א', יכוין 'אל' הוי"ה כו', ליל ב' יכוין 'רחום' הוי"ה כו', ליל ג' יכוין 'וחנון' הוי"ה כו'.

כט. ר"ל עם הכולל.

The the secret of prostration is to lower oneself, which is the state of humility and submission.

> וּמֵחֲמַת זֶה הוּא מַמְשִׁיךְ הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה וִשֶּׁפַע בִּרָכָה וְחַיִּים בָּזָה הַעוֹלֵם,

As a result, one draws down the resting of the *Shechinah*, bounty, blessings, and life to this world.

וּתֵיבָת עַנָּוָה גִּימִטְרְיָּא יוֹם לֵילָה, לְרַמֵּז שָׁעַל יְדֵי עֲנָוָה הוּא מַמְשִׁיךְּ בְּחִינַת יוֹם שָׁהוּא אוֹר, לְבְחִינַת לִיְלָה שָׁהוּא חוֹשֶׁךְ, בְּחִינַת עוֹלָם הַזְּה הָגִּי הְיִרִינַת עוֹלָם הַזְּה הַגִּשְׁמִי, וּבְּחִינַת אוֹר הוּא בְּחִינַת י"ג מְכִילִין הָבָּרָכוֹת, דְּרַחַמֵּי, שָׁהוּא מְקוֹר הַשְּׁפַע וְהַבְּרָכוֹת,

ענוה day and night, implying that with humility one connects day with night. This means that through genuine humility we bring Hashem's bright blessings to this dark world. "Day" represents light, the thirteen attributes of mercy, the source of all blessings and bounty. These are brought to "night," to this dark

world, when one has humility.

On Chanukah we draw down the thirteen attributes of mercy.

וְעַל יְדֵי חֲנוּפָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲנָוָה, רָזָא דְּהִשְׁתַּחֲוָיָה, מַמְשִׁיךּ שֶׁפַע בְּרָכוֹת, י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

Therefore, through Chanukah, which represents humility and the secret of prostration, one draws down a bounty of blessings, the thirteen attributes of mercy, upon the Jewish nation.

וְכֶל מִדָּה מִי״ג מִדּוֹת הָרַחֲמִים מְכוּנָּה בְּשֵׁם הָעֶצֶם הַוָּיֶ״ה יִתְבָּרָךְ שְׁמוֹ, וְי״ג פְּעָמִים הֲוָיֶ״ה עם המקוֹר בּגימטריּא נר חנוּכּה,

Each attribute of the thirteen attributes of mercy is referred to by Hashem's name הוי"ה. Thirteen times הוי"ה, including a value for the word itself (the kollel value), is the gematriyah of נר חנוכה, the Chanukah candles.

נֵרִי׳ שֶׁל חֲנוּפָּה ׳יַגִּיהַ חְשְׁפִּי׳ל, דְּהַיְינוּ שֻׁמְּזֶּה מַּמְשִׁיךְ בְּחִינַת י׳ שֶׁהוּא בְּחִינַת קְדוּשָׁה, שָׁאֵין דָּבָר שֶׁבִּקְדוּשָׁה פָּחוֹת מֵעֲשָׁרָה (ברכות כא:), שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹר לִבְחִינַת חוֹשֶׁךְ, וְזֶהוּ ׳חָשְׁבְּי׳, חשֶׁךְ—י׳לא, וְעוֹד, מִיבַת חְשְׁבִּי בְּגִימַטְרִיָּא שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרֵה פְּעָמִים הֲוָיֶ״ה, פֵּירוּשׁ מִזֶּה הַּמְשִׁיךְ י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵילֹי. מְרַמֵּז שָׁעַל יְדֵי גַר חֲנוּכָּה צָּרִיךְּ לְהַמְשִׁיךְּ
י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ
לְהַרְלִיק גַר חֲנוּכָּה (שבת כג.), הַּרְלָקָה הוּא
לְשׁוֹן הַמְשָׁכָה, פֵּירוּשׁ לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת ׳גֵר
תֲנוּכָּה׳ שֶׁהוּא י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי כַּנַּ״ל.
וְנָהוֹ ׳כִּי אַתָּה תָּאִיר גַרִי ה׳ אֱלֹהֵי יַנִּיהַ
תַשָּׁכִי׳ (תהלים יח, כט), פֵּירוּשׁ כַּשִּ׳תַאִיר

ל. ראה מצודות ציון שם: יגיה, יזריח ויאיר.

לא. ר"ל בחינת היו"ד שנמשכה לחושך, שעל ידה 'יגיה' ויאיר את החושך.

לב. היינו על ידי ש'תאיר נרי' שהוא ענין נר חנוכה, תמשיך 'חשכי' היינו תמשיך י"ג מכילין דרחמי.

מְרַמֵּז שֶׁעֵל יְדֵי נֵר חֲנוּכָּה צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ י״ג מְכִילִין דְרַחֲמֵי עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

This hints to us that with נר חנוכה one must draw down the thirteen attributes of mercy upon the Jewish nation.

> וְזֶהוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָּה (שבת כג.), הַדְלָקָה הוּא לְשׁוֹן הַמְשָׁכָה, פֵּירוּשׁ לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת 'נֵר חַנוּכָּה' שֲׁהוּא י"ג מִכִּילִין דְּרַחַמֵּי כַּנַּ"ל.

This is the meaning of the expression found in the beracha recited before the Chanukah candles are lit - להדליק נר חנוכה (Shabbat 23a), which has the connotation of drawing down. The berachah להדליק implies that we should draw down נר חנוכה, the thirteen attributes of compassion.

וְזֶהוּ 'כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי ה' אֱלֹהֵי יַגִּיהַ חְשְׁכִּי' (תהלים יח, כט),

This is the explanation of the pasuk (Tehillim 18:29) פִּי אַתָּה תָּאִיר

יבֵרִי ה' אֱלֹהֵי יַגִּיהַ חְשְׁכִּי, "for You illuminate my lamp, Hashem, my G-d, you lift my darkness."

ָפֵירוּשׁ כִּשֶׁ'תָּאִיר נֵרִי' שֶׁל חַנוּכָּה 'יַגִּיהַ חָשְׁכִּי',

This can mean that Hashem says to the Jewish nation, כָּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי "when you light my Chanukah candle, יגיה , illuminate the darkness.

דְהַיִּינוּ שָׁמָזָה תַּמְשִׁיְּךְ בְּחִינַת י' שָׁהוּא בְּחִינַת קְדוּשָׁה, שָׁאֵין דְּבָר שֶׁבִּקְדוּשָׁה פָּחוֹת מֵעֲשָׂרָה (ברכות כא:), שָהוּא בְּחִינַת אוֹר לְבְחִינַת חוֹשְׁךְ, וְזָהוּ 'חָשְׁכִּי', חשָׁךְ–י'.

For through lighting the candles we bring '' (holiness and light) to this dark world. This is the implication of '-חשכי, חשרי, representing bringing '' to '' חשרי, represents holiness, as Chazal say [Berachot 21:] words of exceeding holiness, such as barchu, kaddish, and kedusha may not be recited without a minyan of ten men.

בְּחִינַת עֲנָנָה. וְזֶהוּ ׳מִשֶּׁתִּשְׁקַע הַחַמָּה׳, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְּׁתַּחָנְיָה, כְּמַאֲמֵר הַכָּתוּב (נחמי׳ ט, ו) ׳וּצְבָא הַשְּׁמִים לְךְּ מִשְׁתַּחֲוִים ׳ִנֹּה, וִיהָא רַעֲנָא שֻׁנִּוְכָּה לְאֵיזֶה בְּחִינָה מִזֶּה, כֵּן יְהִי רַצְוֹן אַמֹן.
רצוֹן אמן.

וּלְּכָּהְ נֵר חֲנוּפָה מְחַבֵּר יוֹם וָלַיְלָה, לְרַמֵּז שָׁצָּרִיהְּ לְהַמְשִׁיךְּ בְּחִינַת יוֹם, שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹר שֶׁהוּא י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי, לְבְחִינַת לַיְלָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלֶם הַדֶּה, וְכָל זֶה עַל יְדֵי רָזָא דְּהִשְׁתַּחַנְיָה, שֶׁהוּא

לג. ששקיעת החמה במערב היא ההשתחויה שלה, כבמסכת סנהדרין (צא, ב) מפני מה שוקעת במערב, אמר ליה כדי ליתן שלום לקונה, שנאמר 'וצבא השמים לך משתחוים', וברש"י שם: כדי ליתן שלום לקונה, להקדוש ברוך הוא, שהשכינה במערב, וכיון שמגעת עד מערב הולכת ומשתחוה לפני הקדוש ברוך הוא שבראה, ולכך שוקעת ונכנסת כפופה לפני הקדוש ברוך הוא, ע"כ. ועל כן מדליקים הנרות 'משתשקע החמה' לרמז על בחינת השתחויה והמשכת י"ג מכילין דרחמי.

וְעוֹד, תַּיבַת חָשְׁכִּי בְּגִימַטְרָיָּא שְׁלֹשָׁה עָשְׂרָה פָּעָמִים הֲוָיָ״ה, פֵּירוּשׁ מִזְּה תַּמְשִׁיךְ י״ג מְכִילִין דרחמי.

Furthermore, the word השכי is the gematriya of thirteen times הוי"ה, implying that due to this (lighting Chanukah candles), one draws down the thirteen attributes of mercy. Therefore, the pasuk is indicating that when one lights the Chanukah candles, he brings light, holiness, and the thirteen attributes of mercy to illuminate this dark world.

וּלְכָהָ נֵר חֲנוּכָּה מְחַבֵּר יוֹם וָלִיְלָה, לְרַמֵּז שָׁצְרִיהְ לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת יוֹם, שָׁהוּא בְּחִינַת אוֹר שָׁהוּא י״ג מְכִילִין דְּרַחֲמִי, לְבְחִינַת לִיְלָה שָׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַזָּה,

Due to this, the Chanukah candles unite day and night, (unlike other mitzvot that are either performed during the day or night). This indicates that one must extend day, which represents light and the thirteen attributes of mercy, to night, which represents this world.

וְכָל זָה עַל יְדֵי רָזָא דְּהִשְּׁתַּחֲנָיָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עַנֵוָה.

All of this happens due to the secret of prostration, which is the element of humility.

וְזָהוּ 'מִשֶּׁתִּשְׁקַע הַחַמְּה', שֶׁהוּא בְּחִינֵת הִשְּׁתַחֲנֶיה, כְּמֵאֲמֵר הַכָּתוּב (נחמי' ט, ו) 'וּצְבָא הַשֵּׁמִים לָךְ מִשְׁתַחַוִים',

Therefore, Chazal say that we light the candles "from when the sun sets," which also represents bowing down, since the setting sun appears to be bowing down to Hashem. This is as it states (Nechemia 9:6) וצבא השמים לך משתחוים, "the hosts of heaven bow down to You."

וִיהֵא רַעֲנָא שָׁנַּזְכֶּה לְאֵיזֶה בְּחִינָה מִזֶּה, כֵּן יְהִי רַצוֹן אַמֵּן.

May it be His will that we merit even some of this aspect of humility and its ability to help draw down Hashem's blessings, Amen. So may it be His will.

Summary: Chanukah represents prostration before Hashem. The Bat Ayin proves this from the following sources: (I) Avraham Avinu declared כה ונשתחוה, which can be understood as teaching us about the link between Chanukah and the notion of prostration. (2) People bowed thirteen times in the Beit HaMikdash to thank Hashem for the Chanukah miracle. (3) One lights the chanukiyah lower than ten tefachim, which causes one to bow down. (4) One lights the menorah from sunset, which is when the sun "bows down to Hashem."

Bowing represents humility, and humility draws down the thirteen attributes of mercy. Therefore, with the humility of Chanukah, we draw down the thirteen attributes of mercy to this world. This is alluded to in the berachah להדליק נד חנוכה, which means to draw down the thirteen attributes of mercy onto the Jewish nation.

The mitzvah to light Chanukah candles begins at the end of the day and concludes at night (unlike other mitzvot, which are performed either during the day or at night). This is because during Chanukah we connect day to night, which is to connect the light of the thirteen attributes of mercy with this dark world. This all occurs because of humility. Therefore מנום לילה is the gematriya of ידים לילה.